

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/2120 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. novembra 2015

o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je določiti skupna pravila za zaščito enake in nediskriminatorne obravnave prometa pri zagotavljanju storitev dostopa do interneta ter s tem povezanih pravic končnih uporabnikov. Cilj te uredbe je zaščititi končne uporabnike ter obenem zagotavljati neprekinjeno delovanje internetnega ekosistema kot gonila inovacij. Reforme na področju gostovanja bi morale končne uporabnike navdajati z zaupanjem, da bodo med potovanjem znotraj Unije ostali povezani, poleg tega pa bi morale sčasoma postati gonilna sila za usklajeno oblikovanje cen in drugih pogojev v Uniji.
- (2) Pri ukrepih iz te uredbe je upoštevano načelo tehnološke nevtralnosti, kar pomeni, da ne nalagajo ali diskriminirajo v korist uporabe določene vrste tehnologije.
- (3) Internet se je v preteklih desetletjih razvijal kot odprta platforma za inovacije z majhnimi ovirami za dostop končnih uporabnikov, ponudnikov vsebin, aplikacij in storitev ter ponudnikov storitev dostopa do interneta. Obstoječi regulativni okvir je namenjen spodbujanju možnosti za končne uporabnike, da imajo dostop do informacij ter jih razširjajo ali da uporabljajo aplikacije in storitve po lastni izbiri. Vendar pa znatno število končnih uporabnikov prizadenejo prakse upravljanja prometa, ki onemogočajo ali upočasnjujejo določene aplikacije ali storitve. Za odpravo teh trendov so potrebna skupna pravila na ravni Unije, da bi zagotovili odprtost interneta in preprečili razdrobljenost notranjega trga zaradi ukrepov, ki ji sprejmejo posamezne države članice.

⁽¹⁾ UL C 177, 11.6.2014, str. 64.

⁽²⁾ UL C 126, 26.4.2014, str. 53.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 1. oktobra 2015 (UL C 365, 4.11.2015, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 27. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- (4) Storitve dostopa do interneta omogoča dostop do interneta in načeloma do vseh njegovih končnih točk, ne glede na omrežno tehnologijo ali terminalsko opremo, ki jo uporabljajo končni uporabniki. Vendar se lahko zgodi, da zaradi razlogov, na katere ponudniki storitev dostopa do interneta ne morejo vplivati, nekatere končne točke interneta niso vedno dostopne. Zato bi se moralo šteti, da taki ponudniki izpolnjujejo svoje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem storitve dostopa do interneta v smislu te uredbe, če ta storitev zagotavlja povezljivost s tako rekoč vsemi končnimi točkami interneta. Ponudniki storitev dostopa do interneta zato ne bi smeli omejevati povezljivosti s katero koli dostopno končno točko interneta.
- (5) Končni uporabniki bi morali pri dostopu do interneta imeti možnost izbirati med različnimi vrstami terminalske opreme, kakor je opredeljena v Direktivi Komisije 2008/63/ES⁽¹⁾. Ponudniki storitev dostopa do interneta ne bi smeli nalagati drugih omejitev glede uporabe terminalske opreme za povezavo z omrežjem poleg tistih, ki jih nalagajo proizvajalci ali distributerji terminalske opreme v skladu s pravom Unije.
- (6) Končni uporabniki bi morali imeti pravico dostopa do informacij in vsebin in njihovega razširjanja ter nediskriminatorne uporabe in zagotavljanja aplikacij in storitev prek svojih storitev dostopa do interneta. Uveljavljanje te pravice ne bi smelo posegati v pravo Unije ali nacionalno pravo, ki je skladno s pravom Unije, kar zadeva zakonitost vsebin, aplikacij ali storitev. Cilj te uredbe ni urejanje zakonitosti vsebin, aplikacij ali storitev, pa tudi ne urejanje postopkov, zahtev in zaščitnih ukrepov v zvezi z njimi. Ta vprašanja tako še naprej ureja pravo Unije ali nacionalno pravo, ki je skladno s pravom Unije.
- (7) Končni uporabniki bi morali imeti za uveljavljanje svojih pravic do dostopa do informacij in vsebin ter njihovega razširjanja in do uporabe ter zagotavljanja aplikacij in storitev po svoji izbiri možnost prostega sklepanja dogovorov s ponudniki storitev dostopa do interneta v zvezi s tarifami za določeno količino podatkov in podatkovne hitrosti storitve dostopa do interneta. Takšni dogovori in kakršne koli poslovne prakse ponudnikov storitev dostopa do interneta ne bi smeli omejevati uveljavljanja teh pravic ter tako zaobiti določb te uredbe o zaščiti dostopa do odprtega interneta. Nacionalni regulativni in drugi pristojni organi bi morali biti pooblaščenici za ukrepanje zoper dogovore ali poslovne prakse, ki bi zaradi svojega obsega privedli do tega, da bi bila izbira, ki je na voljo končnim uporabnikom, v praksi bistveno zmanjšana. V ta namen bi bilo treba pri ocenjevanju dogovorov in poslovnih praks med drugim upoštevati zadevne tržne položaje tistih ponudnikov storitev dostopa do interneta ter ponudnikov vsebin, aplikacij in storitev, ki jih to zadeva. Nacionalni regulativni in drugi pristojni organi bi morali v okviru svoje vloge spremljanja in izvrševanja posredovati, kadar bi dogovori ali poslovne prakse ogrozili bistvo pravic končnih uporabnikov.
- (8) Pri zagotavljanju storitev dostopa do interneta bi morali ponudniki teh storitev ves promet obravnavati enako, brez diskriminacije, omejevanja ali motenja in ne glede na pošiljatelja ali prejemnika, vsebino, aplikacijo ali storitev ali terminalsko opremo. V skladu s splošnimi načeli prava Unije in ustaljeno sodno prakso primerljivih primerov ne bi smeli obravnavati različno in različnih primerov ne bi smeli obravnavati enako, razen če je takšna obravnava objektivno utemeljena.
- (9) Cilj razumnega upravljanja prometa je prispevati k učinkoviti uporabi sredstev omrežja in čim boljši celotni kakovosti prenosa, ki bi ustrezala objektivno različnim zahtevam glede tehnične kakovosti storitev za posamezno vrsto prometa, in s tem za prenesene vsebine, aplikacije in storitve. Ukrepi za razumno upravljanje prometa, ki jih uporabljajo ponudniki storitev dostopa do interneta, bi morali biti pregledni, nediskriminatorni in sorazmerni ter ne bi smeli temeljiti na poslovnih razlogih. Zahteva, da ukrepi za upravljanje prometa ne smejo biti diskriminatorni, ponudnikom storitev dostopa do interneta ne preprečuje, da zaradi zagotavljanja čim boljše celotne kakovosti prenosa izvajajo ukrepe za upravljanje prometa, ki razlikujejo med objektivno različnimi vrstami prometa. Da bi dosegli čim boljšo celotno kakovost in čim večje zadovoljstvo uporabnikov, bi morale biti vsako tovrstno razlikovanje dovoljeno samo na podlagi objektivno različnih zahtev glede tehnične kakovosti storitev (na primer z vidika prehodnega časa, trepetanja, izgube paketov in pasovne širine) za posamezno vrsto prometa, ne pa na podlagi poslovnih razlogov. Takšni razlikovalni ukrepi bi morali biti sorazmerni z zagotavljanjem čim boljše celotne kakovosti in bi morali enakovreden promet obravnavati enako. Takšni ukrepi se ne bi smeli izvajati dlje, kot je potrebno.
- (10) Za razumno upravljanje prometa niso potrebne tehnike za spremljanje posameznih vsebin podatkovnega prometa, ki se prenaša s pomočjo storitve dostopa do interneta.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2008/63/ES z dne 20. junija 2008 o konkurenci na trgih za telekomunikacijsko terminalsko opremo (UL L 162, 21.6.2008, str. 20).

- (11) Kakršne koli prakse na področju upravljanja prometa, ki presegajo takšne ukrepe za razumno upravljanje prometa, in sicer tako, da onemogočajo, upočasnjujejo, spreminjajo, omejujejo, motijo ali poslabšujejo posamezne vsebine, aplikacije ali storitve oziroma posamezne vrste vsebin, aplikacij ali storitev ali diskriminirajo med njimi, bi morale biti prepovedane, razen v primeru upravičenih in opredeljenih izjem, določenih v tej uredbi. Te izjeme bi bilo treba razlagati ozko in v skladu z zahtevami glede sorazmernosti. Posamezne vsebine, aplikacije in storitve ter posamezne vrste vsebin, aplikacij in storitev bi bilo treba zaščititi zaradi negativnega učinka onemogočanja ali drugih omejevalnih ukrepov, ki ne spadajo med upravičene izjeme, na izbiro končnih uporabnikov in na inovacije. Pravila zoper spreminjanje vsebin, aplikacij ali storitev se nanašajo na spremembo vsebine komunikacije, ne prepovedujejo pa nediskriminatornih tehnik stiskanja podatkov, s katerimi se velikost datoteke zmanjša brez kakršne koli spremembe vsebine. Takšno stiskanje omogoča učinkovitejšo uporabo omejenih virov in je v interesu končnih uporabnikov, saj zmanjšuje količino podatkov, povečuje hitrost in zagotavlja boljše izkušnje pri uporabi zadevnih vsebin, aplikacij ali storitev.
- (12) Ukrepi za upravljanje prometa, ki presegajo takšne ukrepe za razumno upravljanje prometa, se lahko uporabljajo le tako, kot je potrebno, in le toliko časa, kot je potrebno, da se zagotovi skladnost s tremi upravičenimi izjemami, določenimi v tej uredbi.
- (13) Prvič, za ponudnike storitev dostopa do interneta lahko veljajo zakonodajni akti Unije ali nacionalna zakonodaja, ki je skladna s pravom Unije (na primer tista, ki se nanaša na zakonitost vsebin, aplikacij ali storitev, ali na javno varnost), vključno s kazenskim pravom, ki zahteva na primer onemogočanje določenih vsebin, aplikacij ali storitev. Poleg tega pa lahko za te ponudnike veljajo ukrepi, ki so skladni s pravom Unije in s katerimi se izvaja ali uporablja zakonodajne akte Unije ali nacionalno zakonodajo, kot so ukrepi za splošno uporabo, sodne odločbe, odločbe javnih organov z ustreznimi pooblastili ali drugi ukrepi, s katerimi se zagotavlja skladnost s takšnimi zakonodajnimi akti Unije ali nacionalno zakonodajo (na primer obveznost spoštovanja sodnih odločb ali odločb javnih organov, s katerimi se zahteva onemogočanje nezakonitih vsebin). Zahteva po spoštovanju prava Unije se med drugim nanaša na skladnost z zahtevami iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) v zvezi z omejitvami pri uresničevanju temeljnih pravic in svoboščin. Kot je določeno v Direktivi 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se lahko kakršni koli ukrepi, ki bi lahko omejili te temeljne pravice ali svoboščine, naložijo le, če so ustrezni, sorazmerni in potrebni v demokratični družbi, za njihovo izvajanje pa veljajo ustrezni postopkovni zaščitni ukrepi v skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključno z njenimi določbami o učinkovitem sodnem varstvu in predpisanem postopku.
- (14) Drugič, ukrepi za upravljanje prometa, ki presegajo takšne ukrepe za razumno upravljanje prometa, bi bili lahko potrebni za zaščito celovitosti in varnosti omrežja, na primer pri preprečevanju kibernetских napadov, izvršenih s širjenjem zlonamerne programske opreme ali kraje identitete končnih uporabnikov, do katere pride zaradi vohunske programske opreme.
- (15) Tretjič, ukrepi, ki presegajo takšne ukrepe za razumno upravljanje prometa, bi bili lahko potrebni tudi za preprečevanje neizbežne preobremenjenosti omrežja, tj. stanja, ko bo v kratkem prišlo do preobremenjenosti, in za blažitev posledic preobremenjenosti omrežja, kadar do tovrstne preobremenjenosti prihaja le občasno ali v izjemnih okoliščinah. Načelo sorazmernosti zahteva, da se pri ukrepih za upravljanje prometa na podlagi te izjeme enakovredne vrste prometa obravnavajo enako. Začasno preobremenjenost bi bilo treba razumeti tako, da se nanaša na posebne kratkotrajne okoliščine, v katerih lahko nenadno povečanje števila uporabnikov poleg rednih uporabnikov ali nenadno povečanje povpraševanja po posameznih vsebinah, aplikacijah ali storitvah preseže prenosno zmogljivost nekaterih delov omrežja in povzroči manjšo odzivnost preostalega omrežja. Začasna preobremenjenost bi se lahko pojavila zlasti v mobilnih omrežjih, ki so izpostavljena bolj spremenljivim razmeram, kot so fizične ovire, slabša pokritost znotraj stavb ali spremenljivo število aktivnih uporabnikov, ki spreminjajo lokacijo. Medtem ko se lahko predvideva, da bi od časa do časa na določenih točkah v omrežju prišlo do takšnečasne preobremenjenosti, tako da je ni mogoče šteti za izjemno, pa se ne bi ponavljala tako pogosto ali v tako dolgih obdobjih, da bi bilo povečanje zmogljivosti gospodarsko upravičeno. Izjemno preobremenjenost bi bilo treba razumeti tako, da se nanaša na nepredvidljive in neizogibne primere preobremenjenosti tako v mobilnih kot v fiksnih omrežjih. Možni vzroki za takšna stanja vključujejo tehnične okvare, kot je izpad storitev zaradi pretrganih kablov ali drugih infrastrukturnih elementov, nepričakovane spremembe pri usmerjanju prometa ali

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

veliko povečanje prometa v omrežju zaradi izrednih razmer ali druge okoliščine, na katere ponudnik storitev dostopa do interneta ne more vplivati. Takšne težave s preobremenjenostjo so običajno redke, a so lahko hude in niso nujno kratkotrajne. Potreba po uporabi ukrepov za upravljanje prometa, ki presega običajno raven, je za razumno upravljanje prometa, da bi preprečili ali ublažili posledice začasne ali izjemne preobremenjenosti omrežja, ponudnikom storitev dostopa do interneta ne bi smela omogočiti, da zaobidejo splošno prepoved onemogočanja, upočasnjevanja, spreminjanja, omejevanja, motenja ali poslabšanja posameznih vsebin, aplikacij ali storitev oziroma posameznih vrst vsebin, aplikacij ali storitev ali diskriminacije med njimi. Za ponavljajočo se in dolgotrajnejšo preobremenjenost omrežja, ki ni niti izjemna niti začasna, navedena izjema ne bi smela veljati, temveč bi jo bilo namesto tega treba odpraviti s povečanjem zmogljivosti omrežja.

- (16) Ponudniki vsebin, aplikacij in storitev želijo imeti možnost zagotavljanja elektronskih komunikacijskih storitev, ki niso storitve dostopa do interneta, za katere so potrebne posebne ravni kakovosti, ki jih storitve dostopa do interneta ne zagotavljajo. Takšne posebne ravni kakovosti se na primer zahtevajo za nekatere storitve, ki se izvajajo v javnem interesu, ali za nekatere nove komunikacijske storitve naprava-naprava. Ponudniki javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, ter ponudniki vsebin, aplikacij in storitev bi morali zato imeti možnost ponujanja storitev, ki niso storitve dostopa do interneta in so optimizirane za določene vsebine, aplikacije ali storitve oziroma njihovo kombinacijo, če je optimizacija nujna za izpolnjevanje zahtev v zvezi z vsebinami, aplikacijami ali storitvami za posebno raven kakovosti. Nacionalni regulativni organi bi morali preveriti, ali in v kolikšni meri je takšna optimizacija objektivno potrebna za zagotavljanje ene ali več posebnih in bistvenih značilnosti vsebin, aplikacij ali storitev ter za omogočanje ustreznih jamstev v zvezi s kakovostjo za končne uporabnike, in ne zgolj omogočati splošne prednostne obravnave glede na primerljive vsebine, aplikacije ali storitve, ki so na voljo prek storitev dostopa do interneta, in se tako izogniti določbam v zvezi z ukrepi za upravljanje prometa, ki se uporabljajo za storitve dostopa do interneta.
- (17) Da bi preprečili negativen učinek zagotavljanja takšnih drugih storitev na razpoložljivost ali splošno kakovost storitev dostopa do interneta za končne uporabnike, je treba zagotoviti zadostno zmogljivost. Ponudniki javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, bi morali zato ponujati takšne druge storitve ali sklepati ustrezne dogovore s ponudniki vsebin, aplikacij ali storitev, ki omogočajo takšne druge storitve, le če zmogljivost omrežja omogoča njihovo zagotavljanje poleg vseh storitev dostopa do interneta. Določb te uredbe o zaščiti dostopa do odprtega interneta ne bi smeli zaobiti z drugimi storitvami, ki se uporabljajo ali ponujajo kot nadomestek za storitve dostopa do interneta. Vendar pa jih zgolj zaradi dejstva, da lahko dostop do interneta omogočajo tudi korporativne storitve, kot so navidezna zasebna omrežja, ne bi smeli šteti za nadomestek za storitve dostopa do interneta, če je zagotavljanje takšnega dostopa do interneta s strani ponudnika javnih elektronskih komunikacij skladno s členom 3(1) do (4) te uredbe in ga zato ni mogoče šteti za izogibanje tem določbam. Zagotavljanje takšnih storitev, ki niso storitve dostopa do interneta, ne bi smelo škodljivo vplivati na razpoložljivost in splošno kakovost storitev dostopa do interneta za končne uporabnike. V mobilnih omrežjih je obseg prometa v posamezni radijski celici težje predvideti zaradi spreminjajočega se števila aktivnih končnih uporabnikov, zato bi lahko prihajalo do nepredvidenih učinkov na kakovost storitev dostopa do interneta za končne uporabnike. Če je skupni negativen učinek storitev, ki niso storitve dostopa do interneta, neizogiben, kar najmanjši in omejen na kratko obdobje, se v mobilnih omrežjih ne bi smelo šteti, da je splošna kakovost storitev dostopa do interneta za končne uporabnike utrpela škodo. Nacionalni regulativni organi bi morali zagotoviti, da ponudniki javnih elektronskih komunikacij izpolnjujejo to zahtevo. Nacionalni regulativni organi bi morali v zvezi s tem oceniti učinek na razpoložljivost in splošno kakovost storitev dostopa do interneta, med drugim z analizo parametrov kakovosti storitve (kot so prehodni čas, trepetanje, izguba paketov, itd.), ravni in posledic preobremenjenosti omrežja, dejanskih hitrosti v primerjavi z oglaševanimi, zmogljivosti storitev dostopa do interneta in primerjavi s storitvami, ki niso storitve dostopa do interneta, ter kakovosti, kot jo dojemajo končni uporabniki.
- (18) Določbe o zaščiti odprtega dostopa do interneta bi bilo treba dopolniti z učinkovitimi določbami o končnih uporabnikih, ki obravnavajo zlasti vprašanja, povezana z storitvami dostopa do interneta, in končnim uporabnikom omogočajo, da sprejemajo premišljene odločitve. Te določbe bi se morale uporabljati poleg veljavnih določb Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, države članice pa bi morale imeti možnost, da ohranijo ali sprejmejo bolj daljnosežne ukrepe. Ponudniki storitev dostopa do interneta bi morali končne uporabnike na jasn način obvestiti o možnih vplivih uporabljenih praks upravljanja prometa na kakovost storitev dostopa do interneta, zasebnost končnih uporabnikov in varstvo osebnih podatkov ter o morebitnem vplivu storitev, ki niso storitve dostopa do interneta, na katere so naročeni, na kakovost in razpoložljivost njihovih storitev dostopa do

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

interneta. Da bi v takšnih primerih končnim uporabnikom dali možnost izbire, bi jih morali zato ponudniki storitev dostopa do interneta v pogodbi obvestiti o hitrosti, ki so jo sposobni resnično zagotoviti. Običajno razpoložljivo hitrost se razume kot hitrost, ki jo končni uporabnik večino časa lahko pričakuje pri dostopu do storitve. Ponudniki storitev dostopa do interneta bi morali potrošnike obvestiti tudi o razpoložljivih pravnih sredstvih v skladu z nacionalnim pravom v primeru nedoseganja zmogljivosti. Kakršne koli bistvene in stalne ali redno ponavljajoče se razlike, ugotovljene v okviru mehanizma za spremljanje, ki ga je potrdil nacionalni regulativni organ, med dejansko zmogljivostjo storitve in zmogljivostjo, navedeno v pogodbi, bi bilo treba šteti za nedoseganje zmogljivosti za namene določanja pravnih sredstev, ki so potrošniku na voljo v skladu z nacionalnim pravom. Metodologija bi morala biti opredeljena v smernicah Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) ter bi jo bilo treba po potrebi pregledovati in posodabljati v skladu z razvojem tehnologije in infrastrukture. Nacionalni regulativni organi bi morali zagotavljati skladnost s pravili iz te uredbe o ukrepih v zvezi s preglednostjo za zagotovitev dostopa do odprtega interneta.

- (19) Nacionalni regulativni organi imajo ključno vlogo pri zagotavljanju, da lahko končni uporabniki dejansko uveljavljajo svoje pravice na podlagi te uredbe in da se spoštujejo pravila o zaščiti dostopa do odprtega interneta. V ta namen bi morala za nacionalne regulativne organe veljati obveznost spremljanja in poročanja, zagotavljati pa bi morali tudi, da ponudniki javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, izpolnjujejo svoje obveznosti glede zaščite dostopa do odprtega interneta. Med temi je obveznost zagotavljanja zadostne zmogljivosti omrežja za zagotavljanje visokokakovostnih nediskriminatornih storitev dostopa do interneta, katerih splošna kakovost ne bi smela utrpeti škode zaradi zagotavljanja storitev s posebno ravno kakovosti, ki niso storitve dostopa do interneta. Nacionalni regulativni organi bi morali imeti tudi pooblastila, da vsem ali posameznim ponudnikom javnih elektronskih komunikacij naložijo zahteve v zvezi s tehničnimi značilnostmi, zahteve glede minimalne kakovosti storitev in druge ustrezne ukrepe, če je to potrebno za zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe o zaščiti dostopa do odprtega interneta ali za preprečitev poslabšanja splošne kakovosti storitev dostopa do interneta za končne uporabnike. Nacionalni regulativni organi bi morali pri tem kar najbolj upoštevati zadevne smernice BEREC.
- (20) Trg mobilnih komunikacij v Uniji je še vedno razdrobljen, saj ni mobilnih omrežij, ki bi pokrivala vse države članice. Zato morajo ponudniki storitev gostovanja, ki želijo domačim uporabnikom, ki potujejo po Uniji, zagotavljati mobilne komunikacijske storitve, te storitve kupovati po veleprodajnih cenah pri operaterjih v obiskani državi članici ali si z njimi izmenjavati veleprodajne storitve gostovanja.
- (21) V Uredbi (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je določen cilj politike, v skladu s katerim naj bi se razlika med tarifami za gostovanje in domačimi tarifami zmanjševala v smeri njene odprave. Vendar končnega cilja odprave razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja ob zabeleženih ravni veleprodajnih cen ni mogoče doseči na trajnosten način. Zato je v tej uredbi določeno, da bi bilo treba s 15. junijem 2017 odpraviti maloprodajne pribitke za gostovanje, pod pogojem, da bodo težave, ki se trenutno pojavljajo na veleprodajnih trgih gostovanja, obravnavane. Komisija bi morala v zvezi s tem opraviti pregled veleprodajnega trga gostovanja in na podlagi izida tega pregleda predložiti zakonodajni predlog.
- (22) Obenem bi ponudniki storitev gostovanja morali imeti možnosti uporabljati „politiko poštene uporabe“ za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah. „Politika poštene uporabe“ je namenjena preprečevanju zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja s strani uporabnikov gostovanja, na primer uporabe takšnih storitev s strani uporabnikov gostovanja v državi članici, ki ni država njihovega domačega ponudnika, v druge namene kot za občasna potovanja. Kakršna koli politika poštene uporabe bi morala strankam ponudnika storitev gostovanja omogočati, da uporabijo določeno količino reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki je skladna z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L 172, 30.6.2012, str. 10).

- (23) Če ponudnik storitev gostovanja v določenih izjemnih okoliščinah svojih celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ne more kriti iz svojih celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja takšnih storitev, bi zaradi zagotavljanja vzdržnosti svojega domačega modela zaračunavanja moral imeti možnosti zaprositi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka. Ocena vzdržnosti domačega modela zaračunavanja bi morala temeljiti na zadevnih objektivnih dejavnikih, značilnih za ponudnika storitev gostovanja, vključno z objektivnimi razlikami med ponudniki storitev gostovanja v zadevni državi članici ter ravno domačih cen in prihodkov. To lahko na primer velja za pavšalne domače maloprodajne modele operaterjev z zelo neuravnoteženim prometom, kadar je implicitna domača cena na enoto nizka, celotni prihodki operaterja pa so prav tako nizki v primerjavi s stroški gostovanja, ali kadar je implicitna cena na enoto nizka, dejanska ali načrtovana uporaba storitev gostovanja pa visoka. Ko se bodo veleprodajni in maloprodajni trgi gostovanja v celoti prilagodili na posplošitev gostovanja po domačih ravneh cen in vključili gostovanje kot običajni del maloprodajnih tarifnih shem, se ne pričakuje, da bi še prihajalo do takšnih izjemnih okoliščin. Da domači model zaračunavanja, ki ga uporabljajo ponudniki storitev gostovanja, zaradi tovrstnih težav s povračilom stroškov ne bi postal nevzdržen in privedel do tveganja znatnega vpliva na gibanje domačih cen ali t. i. „učinka vodne postelje“, bi morali imeti ponudniki storitev gostovanja v takšnih okoliščinah na podlagi odobritve nacionalnega regulativnega organa možnost zaračunati pribitek za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, vendar samo v obsegu, potrebnem za kritje vseh zadevnih stroškov zagotavljanja takšnih storitev.
- (24) V ta namen bi bilo treba stroške, povzročene zaradi zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, določiti glede na dejanske veleprodajne cene gostovanja za odhodni promet pri gostovanju, ki ga ustvari zadevni ponudnik storitev gostovanja in presega njegov dohodni promet pri gostovanju, kot tudi glede na razumno pričakovane povezane in skupne stroške. Prihodke od reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja bi bilo treba določiti glede na prihodke po domačih ravneh cen, ki izhajajo iz uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, bodisi na podlagi cene na enoto bodisi kot delež pavšalne pristojbine, ki odraža dejanski in predvideni delež uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja s strani uporabnikov v Uniji ter domače porabe. Upoštevati bi bilo treba tudi uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in domačo porabo strank ponudnika gostovanja ter raven konkurence, cen in prihodkov na domačem trgu, pa tudi katera koli opazna tveganja, da bi gostovanje po domačih maloprodajnih cenah znatno vplivalo na gibanje takšnih cen.
- (25) Da se zagotovi nemoten prehod z Uredbe (EU) št. 531/2012 na odpravo maloprodajnih pribitkov za gostovanje, bi bilo treba s to uredbo uvesti prehodno obdobje, v katerem bi lahko ponudniki storitev gostovanja zaračunali pribitek na domače cene za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki se zagotavlja. Ta prehodna ureditev bi morala že pripraviti bistveno spremembo v pristopu, in sicer z vključitvijo gostovanja po vsej Uniji kot sestavnega dela domačih tarifnih shem, ponujenih na različnih domačih trgih. Zato bi morale biti izhodišče za prehodno ureditev posamezne domače maloprodajne cene, na katere se lahko zaračuna pribitek, ki ne sme presegati najvišjih veleprodajnih cen gostovanja, veljavnih v obdobju neposredno pred uvedbo prehodne ureditve. Takšna prehodna ureditev bi morala prav tako zagotoviti znatno znižanje cen za uporabnike od dneva začetka uporabe te uredbe in ne bi smela - kadar se pribitek prišteje k domači maloprodajni ceni - v nobenem primeru privedi do maloprodajne cene gostovanja, ki bi presegala najvišjo regulirano maloprodajno ceno gostovanja, veljavno v obdobju neposredno pred uvedbo prehodne ureditve.
- (26) Zadevna domača maloprodajna cena bi morala biti enaka domači maloprodajni ceni na enoto. Vendar bi morali v primerih, v katerih ni posebnih domačih maloprodajnih cen, ki bi jih lahko uporabili kot osnovo za regulirane maloprodajne storitve gostovanja (na primer v primeru domačih neomejenih tarifnih shem, paketov ali domačih tarif, ki ne vključujejo podatkov), šteti, da gre pri domači maloprodajni ceni za enak mehanizem zaračunavanja, kot če bi uporabnik uporabljal domačo tarifno shemo v svoji državi članici.
- (27) V Uredbi (EU) št. 531/2012 se z namenom povečanja konkurence na maloprodajnem trgu gostovanja od domačih ponudnikov zahteva, naj svojim uporabnikom zagotovijo dostop do reguliranih storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, ki jih v paketu ponuja kateri koli alternativni ponudnik storitev gostovanja. Glede na to, da bodo z maloprodajno ureditvijo gostovanja te uredbe v bližnji prihodnosti odpravljene maloprodajne cene gostovanja iz členov 8, 10 in 13 Uredbe (EU) št. 531/2012, ne bi bilo več sorazmerno, če bi bili domači ponudniki zavezani k izvajanju te vrste ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja. Ponudniki, ki so svojim uporabnikom že omogočili dostop do reguliranih storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, ki jih v paketu ponuja kateri koli alternativni ponudnik storitev gostovanja, lahko s tem nadaljujejo. Po drugi

strani ni mogoče izključiti, da bi imeli uporabniki gostovanja na obiskanih trgih koristi od bolj konkurenčnega oblikovanja maloprodajnih cen, zlasti za storitve podatkovnega gostovanja. Zaradi povečanega povpraševanja in pomena storitev podatkovnega gostovanja bi morali imeti uporabniki gostovanja na potovanju v Uniji na voljo nadomestne načine dostopanja do storitev podatkovnega gostovanja. Zato bi bilo treba ohraniti obveznost domačih ponudnikov in ponudnikov storitev gostovanja, da uporabnikom ne preprečujejo dostopa do reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki jih neposredno v obiskanem omrežju zagotavlja alternativni ponudnik storitev gostovanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 531/2012.

- (28) V skladu z načelom „kličoči plača“ uporabniki mobilne telefonije ne plačajo za prejetje domačih mobilnih klicev, strošek zaključevanja klica v omrežju klicanega pa je vključen v maloprodajno ceno za kličočega. Zbliževanje cen za zaključevanje klicev v mobilnih omrežjih v državah članicah bi moralo omogočiti, da se isto načelo uporablja za regulirane maloprodajne gostujoče klice. Ker pa to še ne velja, pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče dohodne klice, kadar lahko ponudniki storitev gostovanja v primerih, določenih s to uredbo, za regulirane maloprodajne storitve gostovanja zaračunajo pribitek, ne bi smel presežati tehtanega povprečja najvišjih veleprodajnih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji. To se šteje kot prehodna ureditev, dokler Komisija ne obravnava tega nerešenega vprašanja.
- (29) Uredbo (EU) št. 531/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (30) Ta uredba bi morala pomeniti poseben ukrep v smislu člena 1(5) Direktive 2002/21/ES. Kadar torej ponudniki reguliranih storitev gostovanja po vsej Uniji spremenijo svoje maloprodajne tarife gostovanja in s tem povezane politike uporabe gostovanja, da bi izpolnili zahteve iz te uredbe, takšne spremembe mobilnim uporabnikom ne bi smele omogočiti, da se na podlagi nacionalne zakonodaje, s katero se prenaša veljavni regulativni okvir za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, sklicujejo na katero koli pravico, da odstopijo od svojih pogodb.
- (31) Da bi okrepili pravice uporabnikov gostovanja, določene v Uredbi (EU) št. 531/2012, bi bilo treba v tej uredbi v zvezi z reguliranimi maloprodajnimi storitvami gostovanja določiti posebne zahteve glede preglednosti, usklajene s posebnimi pogoji na področju tarif in količine, ki se bodo uporabljale po odpravi maloprodajnih pribitkov za gostovanje. Zlasti bi bilo treba zagotoviti, da so uporabniki gostovanja pravočasno in brezplačno obveščeni o veljavni politiki poštene uporabe, o tem, kdaj je v celoti dosežena veljavna količina uporabe reguliranih storitev govornega, SMS ali podatkovnega gostovanja, ki ustreza pošteni uporabi, o kakršnih koli pribitkih ter o skupni porabi reguliranih storitev podatkovnega gostovanja.
- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo tehtanega povprečja najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih ter podrobnih pravil o izvajanju politike poštene uporabe in metodologiji ocenjevanja vzdržnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter o vlogi, ki jo mora ponudnik storitev gostovanja podati za namene tega ocenjevanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (33) S to uredbo se spoštujejo temeljne pravice in upoštevajo načela, priznana predvsem v Listini, zlasti varstvo osebnih podatkov, svoboda izražanja in obveščanja, svoboda gospodarske pobude, nediskriminacija in varstvo potrošnikov.
- (34) Ker cilja te uredbe, tj. določitve skupnih pravil, potrebnih za zaščito dostopa do odprtega interneta in odpravo maloprodajnih pribitkov za gostovanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (35) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 24. novembra 2013 –

⁽¹⁾ Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa skupna pravila za zaščito *enake* in *nediskriminatorne* obravnave prometa pri zagotavljanju storitev dostopa do interneta *ter sorodnih pravic končnih uporabnikov*.
2. Ta uredba vzpostavlja nov mehanizem za oblikovanje maloprodajnih cen za regulirane storitve gostovanja po vsej Uniji z namenom odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje, ne da bi to povzročilo izkrivljanje na domačih in obiskanih trgih.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive 2002/21/ES.

Uporabljata se tudi naslednji opredelitvi pojmov:

- (1) „ponudnik javnih elektronskih komunikacij“ pomeni podjetje, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja ali javno dostopne elektronske komunikacijske storitve;
- (2) „storitev dostopa do interneta“ pomeni javno dostopno elektronsko komunikacijsko storitev, ki omogoča dostop do interneta in s tem povezljivost s tako rekoč vsemi končnimi točkami interneta, ne glede na uporabljeno omrežno tehnologijo in terminalsko opremo.

Člen 3

Zaščita dostopa do odprtega interneta

1. Končni uporabniki imajo prek storitve dostopa do interneta pravico do dostopa do informacij in vsebin ter njihovega razširjanja, do uporabe in zagotavljanja aplikacij in storitev ter do uporabe terminalske opreme po lastni izbiri, ne glede na svojo lokacijo ali lokacijo ponudnika storitve oziroma lokacijo, izvor ali cilj informacije, vsebine, aplikacije ali storitve.

Ta odstavek ne posega v pravo Unije ali nacionalno pravo, ki je skladno s pravom Unije, kar zadeva zakonitost vsebin, aplikacij ali storitev.

2. Sporazumi med ponudniki storitev dostopa do interneta in končnimi uporabniki o poslovnih in tehničnih pogojih ter značilnostih storitev dostopa do interneta, kot so cena, količina podatkov ali podatkovna hitrost, ter kakršnih koli poslovnih praksah ponudnikov storitev dostopa do interneta ne omejujejo uveljavljanja pravic končnih uporabnikov iz odstavka 1.

3. Ponudniki storitev dostopa do interneta pri zagotavljanju storitev dostopa do interneta obravnavajo ves promet enako, brez diskriminacije, omejevanja ali motenja ter ne glede na pošiljatelja in prejemnika, vsebino, do katere se dostopa ali ki se razširja, aplikacije ali storitve, ki se uporabljajo oziroma zagotavljajo, ali terminalsko opremo, ki se uporablja.

Prvi pododstavek ponudnikom storitev dostopa do interneta ne preprečuje uvajanja ukrepov za razumno upravljanje prometa. Da bi se takšni ukrepi šteli za razumne, morajo biti pregledni, nediskriminatorni in sorazmerni ter ne smejo temeljiti na poslovnih razlogih, temveč na objektivno različnih zahtevah glede tehnične kakovosti storitev za posamezno vrsto prometa. Takšni ukrepi ne spremljajo posameznih vsebin in se ne izvajajo dlje, kot je to potrebno.

Ponudniki storitev dostopa do interneta ne izvajajo ukrepov za upravljanje prometa, ki presegajo ukrepe iz drugega pododstavka, zlasti pa ne onemogočajo, upočasnjujejo, spreminjajo, omejujejo, motijo ali poslabšujejo posameznih vsebin, aplikacij ali storitev oziroma posameznih vrst vsebin, aplikacij ali storitev ali diskriminirajo med njimi, razen kolikor je potrebno in le toliko časa, kot je potrebno za:

- (a) skladnost z zakonodajnimi akti Unije ali nacionalno zakonodajo, skladno s pravom Unije, ki velja za ponudnika storitev dostopa do interneta, ali z ukrepi, skladnimi s pravom Unije, s katerimi se izvajajo takšni zakonodajni akti Unije oziroma nacionalna zakonodaja, vključno s sodnimi odločbami ali odločbami javnih organov, ki so jim podeljena ustrezna pooblastila;

- (b) ohranitev celovitosti in varnosti omrežja, storitev, ki se zagotavljajo prek tega omrežja, ter terminalske opreme končnih uporabnikov;
- (c) preprečitev neizbežne preobremenjenosti omrežja ter blažitev posledic izredne ali začasne preobremenjenosti omrežja, pod pogojem, da se enakovredne vrste prometa obravnavajo enako.

4. Ukrepi za upravljanje prometa lahko vključujejo obdelavo osebnih podatkov, samo če je taka obdelava potrebna in sorazmerna za doseganje ciljev iz odstavka 3. Takšna obdelava se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ukrepi za upravljanje prometa morajo biti skladni tudi z Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

5. Ponudniki javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, ter ponudniki vsebin, aplikacij in storitev lahko ponujajo storitve, ki niso storitve dostopa do interneta in ki so optimizirane za določene vsebine, aplikacije ali storitve oziroma njihovo kombinacijo, če je optimizacija nujna za izpolnitev zahtev v zvezi z vsebinami, aplikacijami ali storitvami za določeno raven kakovosti.

Ponudniki javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, lahko ponujajo ali omogočajo takšne storitve le, če zmogljivost omrežja omogoča, da se zagotavljajo poleg vseh storitev dostopa do interneta, ki se zagotavljajo. Takšne storitve se ne uporabljajo ali ponujajo kot nadomestek za storitve dostopa do interneta in ne smejo škodljivo vplivati na razpoložljivost ali splošno kakovost storitev dostopa do interneta za končne uporabnike.

Člen 4

Ukrepi v zvezi s preglednostjo za zagotovitev dostopa do odprtega interneta

1. Ponudniki storitev dostopa do interneta zagotovijo, da je v vsaki pogodbi, ki vključuje storitve dostopa do interneta, navedeno vsaj naslednje:
 - (a) informacije o tem, kako bi lahko ukrepi za upravljanje prometa, ki jih ta ponudnik uporablja, vplivali na kakovost storitev dostopa do interneta, zasebnost končnih uporabnikov in varstvo njihovih osebnih podatkov;
 - (b) jasno in razumljivo razlago tega, kako lahko omejitve količine podatkov, hitrost in drugi parametri kakovosti storitev dejansko vplivajo na storitve dostopa do interneta, zlasti na uporabo vsebin, aplikacij in storitev;
 - (c) jasno in razumljivo razlago tega, kako bi utegnile katere koli storitve iz člena 3(5), na katere je naročen končni uporabnik, dejansko vplivati na storitve dostopa do interneta, ki se zagotavljajo temu končnemu uporabniku;
 - (d) jasno in razumljivo razlago minimalne, običajno razpoložljive, maksimalne in oglaševane hitrosti prenosa podatkov s strežnika ali na strežnik pri storitvah dostopa do interneta v primeru fiksnih omrežij oziroma ocenjene maksimalne in oglaševane hitrosti prenosa podatkov s strežnika in na strežnik pri storitvah dostopa do interneta v primeru mobilnih omrežij ter tega, kako bi lahko bistvena odstopanja od posameznih oglaševanih hitrosti prenosa podatkov s strežnika ali na strežnik vplivala na izvajanje pravic končnih uporabnikov, določenih v členu 3(1);
 - (e) jasno in razumljivo razlago pravnih sredstev, ki so v skladu z nacionalnim pravom na voljo potrošniku v primeru morebitnega stalnega ali redno ponavljajočega se razhajanja med dejansko zmogljivostjo storitve dostopa do interneta glede hitrosti ali drugih parametrov kakovosti storitev in zmogljivostjo, navedeno v skladu s točkami (a) do (d).

Ponudniki storitev dostopa do interneta informacije iz prvega pododstavka objavijo.

2. Ponudniki storitev dostopa do interneta vzpostavijo pregledne, preproste in učinkovite postopke za obravnavanje pritožb končnih uporabnikov v zvezi s pravicami in obveznostmi, določenimi v členu 3 in odstavku 1 tega člena.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

3. Zahteve, določene v odstavkih 1 in 2, dopolnjujejo zahteve iz Direktive 2002/22/ES in državam članicam ne preprečujejo ohranitve ali uvedbe dodatnih zahtev v zvezi s spremljanjem, informacijami in preglednostjo, vključno s tistimi o vsebini in obliki informacij, ki se objavijo, ter načinu njihove objave. Navedene zahteve morajo biti skladne s to uredbo ter ustreznimi določbami direktiv 2002/21/ES in 2002/22/ES.

4. Vsako bistveno stalno ali redno ponavljajoče se razhajanje med dejansko zmogljivostjo storitve dostopa do interneta glede hitrosti ali drugih parametrov kakovosti storitev in zmogljivostjo, ki jo navede ponudnik storitve dostopa do interneta v skladu s točkami (a) do (d) odstavka 1, pri čemer so ustrezna dejstva ugotovljena z mehanizmom spremljanja, ki ga je potrdil nacionalni regulativni organ, se šteje za nedoseganje zmogljivosti za namene uveljavljanja pravnih sredstev, ki so potrošniku na voljo v skladu z nacionalnim pravom.

Ta odstavek se uporablja le za pogodbe, sklenjene ali podaljšane od 29. novembra 2015.

Člen 5

Nadzor in izvršilni ukrepi

1. Nacionalni regulativni organi skrbno spremljajo in zagotavljajo skladnost s členoma 3 in 4 ter spodbujajo stalno razpoložljivost nediskriminatorne storitve dostopa do interneta takšne kakovosti, ki odraža napredek v tehnologiji. V ta namen lahko nacionalni regulativni organi enemu ali več ponudnikom javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, naložijo zahteve v zvezi s tehničnimi značilnostmi, zahteve glede minimalne kakovosti storitev ter druge ustrezne in potrebne ukrepe.

Nacionalni regulativni organi objavljajo letna poročila v zvezi s spremljanjem in ugotovitvami ter ta poročila posredujejo Komisiji in BEREC.

2. Na zahtevo nacionalnega regulativnega organa ponudniki javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, temu nacionalnemu regulativnemu organu zagotovijo informacije v zvezi z obveznostmi iz členov 3 in 4, zlasti informacije o upravljanju zmogljivosti omrežja ter prometa, pa tudi obrazložitve morebitnih uporabljenih ukrepov za upravljanje prometa. Ti ponudniki zahtevane informacije zagotovijo v skladu z roki in stopnjo podrobnosti, ki jih zahteva nacionalni regulativni organ.

3. Da bi prispeval k dosledni uporabi te uredbe, BEREC po posvetovanju z deležniki in v tesnem sodelovanju s Komisijo do 30. avgusta 2015 izda smernice za izvajanje obveznosti nacionalnih regulativnih organov na podlagi tega člena.

4. Ta člen ne posega v naloge, ki jih nacionalnim regulativnim organom ali drugim pristojnim organom v skladu s pravom Unije dodelijo države članice.

Člen 6

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve členov 3, 4 in 5, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo o teh pravilih in ukrepih obvestijo do 30. aprila 2016, prav tako pa jo nemudoma uradno obvestijo o morebitnih naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 7

Spremembe Uredbe (EU) št. 531/2012

Uredba (EU) št. 531/2012 se spremeni:

(1) v členu 2 se odstavek 2 spremeni:

(a) točke (i), (l) in (n) se črtajo;

(b) dodajo se naslednje točke:

„(r) „domača maloprodajna cena“ pomeni domačo maloprodajno ceno na enoto, ki jo zaračuna ponudnik storitev gostovanja in velja za odhodne klice in poslana sporočila SMS (ki izvirajo in se zaključijo v različnih javnih komunikacijskih omrežjih v isti državi članici) ter za podatke, ki jih uporabnik porabi; kadar posebna domača maloprodajna cena na enoto ni določena, se šteje, da gre pri domačih maloprodajnih cenah za enak mehanizem zaračunavanja, kot je tisti, ki se uporablja za uporabnika za odhodne klice in poslana sporočila SMS (ki izvirajo in se zaključijo v različnih javnih komunikacijskih omrežjih v isti državi članici) ter za podatke, ki jih uporabnik porabi v svoji državi članici;

- (s) „ločena prodaja reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja“ pomeni zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki jih alternativni ponudnik storitev gostovanja zagotavlja uporabnikom gostovanja neposredno v obiskanem omrežju.“;

- (2) v členu 3 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Referenčna ponudba, navedena v odstavku 5, mora biti dovolj podrobna in mora vključevati vse komponente, potrebne za veleprodajni dostop za gostovanje iz odstavka 3, ter vsebovati opis ponudb, ki se nanašajo na neposredni veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja, in s tem povezane pogoje. Ta referenčna ponudba lahko vključuje pogoje za preprečevanje stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje za druge namene, kot je zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja strank ponudnika storitev gostovanja med njihovim občasnim potovanjem po Uniji. Nacionalni regulativni organi po potrebi naložijo spremembe referenčnih ponudb, da bi se izpolnile obveznosti, določene v tem členu.“;

- (3) člen 4 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Ločena prodaja reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja“;

- (b) v odstavku 1 se prvi pododstavek črta;

- (c) odstavka 4 in 5 se črtata;

- (4) člen 5 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja“;

- (b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Domači ponudniki izvajajo obveznost glede ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja iz člena 4, tako da lahko uporabniki gostovanja uporabljajo ločene regulirane storitve podatkovnega gostovanja. Domači ponudniki ugodijo vsem razumnim zahtevkom za dostop do objektov in naprav ter pripadajočih podpornih storitev, pomembnih za ločeno prodajo reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja. Dostop do objektov in naprav ter podpornih storitev, potrebnih za ločeno prodajo reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja, vključno s storitvami overjanja uporabnikov, je brezplačen in se uporabnikom gostovanja neposredno ne zaračuna.“;

- (c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Da se zagotovi dosledno in hkratno izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja po vsej Uniji, Komisija po posvetovanju z BEREC z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila o tehnični rešitvi za izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 6(2).“;

- (d) v odstavku 3 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„3. Tehnična rešitev za izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja izpolnjuje naslednja merila.“;

- (5) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 6a

Odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje

Ponudniki storitev gostovanja uporabnikom gostovanja od 15. junija 2017, če se bo zakonodajni akt, ki bo sprejet na podlagi predloga iz člena 19(2), na ta dan že uporabljal, v nobeni državi članici ne zaračunajo pribitka, dodanega domači maloprodajni ceni za katere koli regulirane gostujoče odhodne ali dohodne klice, za katera koli regulirana gostujoča poslana sporočila SMS in za katere koli uporabljene regulirane storitve podatkovnega gostovanja, vključno s sporočili MMS, pa tudi ne splošne pristojbine, da bi omogočili uporabo terminalske opreme ali storitve v tujini, ob upoštevanju členov 6b in 6c.

Člen 6b

Poštena uporaba

1. Ponudniki storitev gostovanja lahko v skladu s tem členom in izvedbenimi akti iz člena 6d pri uporabi reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavnih domačih maloprodajnih cenah, uporabijo „politiko poštene uporabe“ z namenom preprečevanja zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja s strani uporabnikov gostovanja, denimo uporabe takšnih storitev s strani uporabnikov gostovanja v državi članici, ki ni država njihovega domačega ponudnika, z drugimi nameni kot za občasna potovanja.

Morebitna politika poštene uporabe strankam ponudnika storitev gostovanja omogoča uporabo določene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladne z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni.

2. Člen 6e se uporablja za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki presegajo kakršne koli omejitve, določene z morebitno politiko poštene uporabe.

Člen 6c

Vzdržnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje

1. Če ponudnik storitev gostovanja ne more pokriti svojih celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja v skladu s členoma 6a in 6b iz svojih celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja takšnih storitev, lahko v posebnih in izjemnih okoliščinah zaradi zagotovitve vzdržnosti svojega domačega modela zaračunavanja zaprosi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka. Ta pribitek se zaračuna le, če je to potrebno za pokritje stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ob upoštevanju veljavnih najvišjih veleprodajnih cen.

2. Če se ponudnik storitev gostovanja odloči uporabljati odstavek 1 tega člena, pri nacionalnem regulativnem organu nemudoma poda vlogo ter mu posreduje vse potrebne informacije v skladu z izvedbenimi akti iz člena 6d. Te informacije nato vsakih 12 mesecev posodobi in jih predloži nacionalnemu regulativnemu organu.

3. Nacionalni regulativni organ po prejemu vloge na podlagi odstavka 2 oceni, ali je ponudnik storitev gostovanja dokazal, da ne more pokriti svojih stroškov v skladu z odstavkom 1, s čimer bi bila ogrožena vzdržnost njegovega domačega modela zaračunavanja. Ocena vzdržnosti domačega modela zaračunavanja temelji na zadevnih objektivnih dejavnikih, značilnih za ponudnika storitev gostovanja, vključno z objektivnimi razlikami med ponudniki storitev gostovanja v zadevni državi članici ter ravno domačih cen in prihodkov. Nacionalni regulativni organ odobri pribitek, kadar so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavku 1 in tem odstavku.

4. V enem mesecu po prejemu vloge na podlagi odstavka 2 nacionalni regulativni organ odobri pribitek, razen če je vloga očitno neutemeljena ali ne vsebuje zadostnih informacij. Kadar nacionalni regulativni organ meni, da je zahtevek očitno neutemeljen ali da niso bile predložene zadostne informacije, končno odločitev sprejme v nadaljnjih dveh mesecih, potem ko ponudniku storitev gostovanja da priložnost, da se izjavi, nato pa pribitek odobri, spremeni ali zavrne.

Člen 6d

Izvajanje politike poštene uporabe in vzdržnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje

1. Da bi zagotovili dosledno uporabo členov 6b in 6c, Komisija po posvetovanju z BEREC do 15. decembra 2016 sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila o izvajanju politike poštene uporabe, o metodologiji za oceno vzdržnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje in o vlogi, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži za namene te ocene. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 6(2).

2. Kar zadeva člen 6b, Komisija pri sprejetju izvedbenih aktov, ki določajo podrobna pravila o izvajanju politike poštene uporabe, upošteva:

(a) razvoj cenovnih vzorcev in vzorcev porabe v državah članicah;

(b) stopnjo konvergence ravni domačih cen v celotni Uniji;

- (c) vzorce potovanja v Uniji;
- (d) vsa opazna tveganja za izkrivljanje konkurence ter naložbene spodbude na domačih in obiskanih trgih.
3. Kar zadeva člen 6c, Komisija izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila o metodologiji za oceno vzdržnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje za ponudnika storitev gostovanja, sprejme na podlagi:
- (a) določitve celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja glede na dejanske veleprodajne cene gostovanja za neuravnotežen promet ter razumen delež povezanih in skupnih stroškov, potrebnih za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja;
- (b) določitve celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja;
- (c) uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in domače porabe s strani strank ponudnikov storitev gostovanja;
- (d) ravni konkurence, cen in prihodkov na domačem trgu ter morebitnem opaznem tveganju, da bi gostovanje po domačih maloprodajnih cenah znatno vplivalo na gibanje takšnih cen.
4. Komisija izvedbene akte, sprejete na podlagi odstavka 1, redno pregleduje z vidika razvoja trga.
5. Nacionalni regulativni organ natančno spremlja in nadzoruje izvajanje politike poštene uporabe ter ukrepov za vzdržnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje, pri čemer čim bolj upošteva zadevne objektivne dejavnike, značilne za zadevno državo članico, in zadevne objektivne razlike med ponudniki storitev gostovanja. Brez poseganja v postopek, določen v členu 6c(3), pravočasno uveljavi zahteve iz člena 6b in 6c ter izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 1 tega člena. Od ponudnika storitev gostovanja lahko kadar koli zahteva spremembo ali prenehanje zaračunavanja pribitka, če ta ne ravna skladno s členom 6b ali 6c. Nacionalni regulativni organ Komisijo vsako leto obvesti o uporabi členov 6b in 6c ter tega člena.

Člen 6e

Zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Brez poseganja v drugi pododstavek ponudnik storitev gostovanja, ki zaračunava pribitek za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki presega kakršne koli omejitve, določene z morebitno politiko poštene uporabe, izpolnjuje naslednje zahteve (brez DDV):
- (a) noben pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče odhodne klice, regulirana gostujoča poslana sporočila SMS in regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ne presega najvišjih veleprodajnih cen, predvidenih v členih 7(2), 9(1) oziroma 12(1);
- (b) vsota domače maloprodajne cene in vsakega pribitka, ki se zaračunava za regulirane gostujoče odhodne klice, regulirana gostujoča poslana sporočila SMS ali regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ne presega 0,19 EUR za minuto, 0,06 za sporočilo SMS oziroma 0,20 EUR za porabljen megabajt;
- (c) noben pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče dohodne klice, ne presega tehtanega povprečja najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji, določenih v skladu z odstavkom 2.

Ponudniki storitev gostovanja ne zaračunavajo nobenega pribitka za regulirana gostujoča prejeta sporočila SMS ali za gostujoča prejeta govorna sporočila. To ne posega v druge veljavne cene, na primer za poslušanje tovrstnih sporočil.

Ponudniki storitev gostovanja gostujoče odhodne in dohodne klice zaračunavajo na podlagi sekundnega intervala. Za odhodne klice lahko uporabijo začetno najkrajše obdobje zaračunavanja, ki ne presega 30 sekund. Svojim uporabnikom zaračunavajo zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja na podlagi kilobajtnega intervala, razen za sporočila MMS, za katera lahko zaračunavajo po enoti. V tem primeru maloprodajna cena, ki jo ponudnik storitev gostovanja lahko zaračuna uporabniku gostovanja za pošiljanje ali sprejem gostujočega sporočila MMS, ne presega najvišje maloprodajne cene za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, določene v prvem pododstavku.

Ta odstavek v obdobju iz člena 6f(1) ne preprečuje ponudb, ki uporabnikom gostovanja za dnevno ali kakršno koli drugo fiksno periodično ceno zagotavljajo določeno količino uporabe reguliranih storitev gostovanja, če poraba te količine v celoti privede do cene na enoto za regulirane gostujoče odhodne klice, dohodne klice, poslana sporočila SMS in storitve podatkovnega gostovanja, ki ne presega zadevne domače maloprodajne cene in najvišjega pribitka iz prvega pododstavka tega odstavka.

2. Komisija do 31. decembra 2015, po posvetovanju z BEREC in ob upoštevanju drugega pododstavka tega odstavka, sprejme izvedbene akte, ki določajo tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1. Komisija te izvedbene akte pregleduje vsako leto. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 6(2).

Tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih temelji na naslednjih merilih:

(a) na najvišji ravni cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih, ki jo nacionalni regulativni organi na trgu določijo za zaključevanje veleprodajnih govornih klicev v posameznih mobilnih omrežjih v skladu s členoma 7 in 16 Okvirne direktive ter členom 13 Direktive o dostopu, in

(b) na skupnem številu naročnikov v državah članicah.

3. Ponudniki storitev gostovanja lahko ponujajo in uporabniki gostovanja lahko namenoma izberejo tarifo gostovanja, ki ni določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c ter odstavkom 1 tega člena, na podlagi katere so uporabniki gostovanja upravičeni do drugačne tarife za regulirano storitev gostovanja, kot bi jim bila dodeljena, če takšne izbire ne bi imeli. Ponudnik storitev gostovanja takšne uporabnike gostovanja opozori na ugodnosti gostovanja, ki bi jih s tem izgubili.

Ponudniki storitev gostovanja brez poseganja v prvi pododstavek za vse obstoječe in nove uporabnike gostovanja samodejno uporabijo tarifo, določeno v skladu s členoma 6a in 6b ter odstavkom 1 tega člena.

Vsak uporabnik gostovanja lahko kadar koli zahteva, da se zanj začne ali preneha uporabljati tarifa, določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c ter odstavkom 1 tega člena. Ko se uporabniki gostovanja namenoma odločijo, da se zanje preneha ali začne uporabljati tarifa, določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c ter odstavkom 1 tega člena, se vsaka takšna menjava opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahteve in ne sme biti vezana na pogoje ali omejitve, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja in ne na gostovanje. Ponudniki storitev gostovanja lahko menjavo odložijo do izteka določenega najkrajšega obdobja veljavnosti prejšnje tarife gostovanja, ki ni daljše od dveh mesecev.

4. Ponudniki gostovanja zagotovijo, da so v pogodbi, ki vključuje katero koli vrsto regulirane maloprodajne storitve gostovanja, navedene glavne značilnosti te regulirane maloprodajne storitve gostovanja, zlasti:

(a) posamezna tarifna shema ali tarifne sheme in – za vsako tarifno shemo – vrste ponujenih storitev, vključno s količino komunikacij;

(b) vsakršne omejitve uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah, zlasti kvantificirani podatki o načinu izvajanja morebitne politike poštene uporabe z navedbo glavnih cenovnih, količinskih ali drugih parametrov zadevne regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki se zagotavlja.

Ponudniki storitev gostovanja informacije iz prvega pododstavka objavijo.

Člen 6f

Prehodne maloprodajne cene gostovanja

1. Ponudniki storitev gostovanja lahko od 30. aprila 2016 do 14. junija 2017 za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja poleg domače maloprodajne cene zaračunavajo pribitek.

2. V obdobju iz odstavka 1 tega člena se smiselno uporablja člen 6e.;

(6) členi 8, 10 in 13 se črtajo;

(7) člen 14 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Te osnovne, uporabnikovim potrebam prilagojene informacije o cenah gostovanja se izrazijo v valuti domačega računa, ki ga izda domači ponudnik uporabnika, in vključujejo informacije o:

- (a) morebitni politiki poštene uporabe, ki velja za uporabnika gostovanja v Uniji, ter o pribitkih, ki se zaračunajo za preseganje kakršne koli omejitve, določene s to politiko poštene uporabe, ter
- (b) morebitnem pribitku, ki se zaračunava v skladu s členom 6c.“;

(b) v odstavku 1 se šesti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Prvi, drugi, četrti in peti pododstavek, razen kar zadeva politiko poštene uporabe ter pribitek, zaračunan v skladu s členom 6, se uporabljajo tudi za govorne in SMS storitve gostovanja, ki jih uporabniki gostovanja uporabljajo med potovanjem zunaj Unije, zagotavlja pa jih ponudnik storitev gostovanja.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Ponudnik storitev gostovanja uporabniku gostovanja pošlje obvestilo, ko je v celoti dosežena veljavna količina uporabe reguliranih govornih ali SMS storitev gostovanja, ki ustreza pošteni uporabi, ali kakršen koli prag uporabe, ki velja v skladu s členom 6c. V tem obvestilu se navede pribitek, ki se zaračunava za morebitno dodatno uporabo reguliranih storitev govornega ali SMS gostovanja s strani uporabnika gostovanja. Vsak uporabnik ima pravico od ponudnika storitev gostovanja zahtevati prekinitve pošiljanja takšnih obvestil, prav tako pa lahko od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno zahteva, naj začne to storitev ponovno zagotavljati.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ponudniki storitev gostovanja ob sklenitvi naročniškega razmerja vsem uporabnikom zagotovijo vse informacije o veljavnih cenah gostovanja. Svojim uporabnikom gostovanja poleg tega brez nepotrebne odlaganja zagotovijo najnovejše informacije o veljavnih cenah gostovanja, kadar koli se te cene spremenijo.

Ponudniki storitev gostovanja nato v razumnih časovnih presledkih pošiljajo obvestila o tem vsem uporabnikom, ki so se odločili za drugo tarifo.“;

(8) člen 15 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ponudnik storitev gostovanja s samodejnim sporočilom obvesti uporabnika gostovanja, da slednji uporablja regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ter mu zagotovi tudi osnovne, njegovim potrebam prilagojene tarifne informacije o cenah (v valuti domačega računa, ki ga pošlje domači ponudnik uporabnika) za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja temu uporabniku gostovanja v zadevni državi članici, razen če uporabnik obvesti ponudnika storitev gostovanja, da takih informacij ne potrebuje.

Te osnovne, uporabnikovim potrebam prilagojene tarifne informacije, vključujejo informacije o:

- (a) morebitni politiki poštene uporabe, ki velja za uporabnika gostovanja v Uniji, ter pribitkih, ki se zaračunajo za preseganje kakršne koli omejitve, določene s to politiko poštene uporabe; in
- (b) morebitnem pribitku, ki se zaračunava v skladu s členom 6c.

Informacije se pošljejo na mobilno napravo uporabnika gostovanja, na primer s sporočilom SMS, po elektronski pošti ali s pojavnim oknom na mobilni napravi, vsakič ko uporabnik gostovanja vstopi v državo članico, ki ni država njegovega domačega ponudnika, in prvič uporabi storitev podatkovnega gostovanja v tej državi članici. Zagotovijo se brezplačno, v trenutku, ko uporabnik gostovanja prvič uporabi regulirano storitev podatkovnega gostovanja, z uporabo primernih sredstev, prilagojenih lažjemu prejemanju in razumevanju informacij.

Uporabnik, ki je obvestil svojega ponudnika storitev gostovanja, da ne potrebuje samodejnih informacij o tarifah, ima pravico, da od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno ponovno zahteva to storitev.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Ponudnik storitev gostovanja pošlje obvestilo, ko je v celoti dosežena veljavna količina uporabe reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki ustreza pošteni uporabi, ali kakršen koli prag uporabe, ki velja v skladu s členom 6c. V tem obvestilu se navede pribitek, ki se zaračunava za morebitno dodatno uporabo reguliranih storitev podatkovnega gostovanja s strani uporabnika gostovanja. Vsak uporabnik ima pravico od ponudnika storitev gostovanja zahtevati prekinitve pošiljanja takšnih obvestil, prav tako pa lahko od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno zahteva, naj začne to storitev ponovno zagotavljati.“;

(c) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„3. Vsak ponudnik storitev gostovanja vsem svojim uporabnikom gostovanja omogoči, da se namenoma in brezplačno odločijo za možnost pravočasnega prejemanja informacij o skupni porabi, izraženi v količini podatkov ali valuti, v kateri se uporabniku gostovanja izdajajo računi za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ki zagotavlja, da skupni izdatki za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, z izjemo MMS, za katere se zaračunava po enoti, brez izrecnega soglasja uporabnika v določenem obdobju uporabe ne presežejo določene finančne meje.“;

(d) v odstavku 6 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„6. Z izjemo odstavka 5, drugega pododstavka odstavka 2 in odstavka 2a ter pod pogoji iz drugega in tretjega pododstavka tega odstavka se ta člen uporablja tudi za storitve podatkovnega gostovanja, ki jih uporabniki gostovanja uporabljajo med potovanjem zunaj Unije, zagotavlja pa jih ponudnik storitev gostovanja.“;

(9) člen 16 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Nacionalni regulativni organi natančno spremljajo in nadzirajo ponudnike storitev gostovanja, ki uporabljajo člene 6b, 6c in 6e(3).“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Nacionalni regulativni organi poskrbijo, da so najnoveše informacije o uporabi te uredbe, zlasti členov 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 in 12, javno dostopne, tako da jih lahko zainteresirane strani pridobijo brez težav.“;

(10) člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19

Pregled

1. Komisija do 29. novembra 2015 prične s pregledom veleprodajnega trga gostovanja zaradi ocene ukrepov, ki so potrebni, da se omogoči odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje do 15. junija 2017. Komisija med drugim pregleda stopnjo konkurence na nacionalnih veleprodajnih trgih, zlasti pa oceni raven nastalih veleprodajnih stroškov in uporabljenih veleprodajnih cen ter konkurenčni položaj operaterjev z omejenim geografskim obsegom, vključno z učinki poslovnih dogovorov na konkurenco in sposobnostjo operaterjev, da izkoristijo prednosti ekonomije obsega. Oceni tudi razvoj konkurence na maloprodajnih trgih gostovanja, pa tudi vsa opazna tveganja za izkrivljanje konkurence ter naložbene spodbude na domačih in obiskanih trgih. Pri ocenjevanju ukrepov, ki so potrebni, da se omogoči odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje, upošteva nujnost zagotovitve, da lahko operaterji obiskanega omrežja pokrijejo vse stroške zagotavljanja reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, vključno s povezanimi in skupnimi stroški. Upošteva tudi nujnost preprečitve stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje za namene, ki ne vključujejo zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja strankam ponudnikov storitev gostovanja med njihovim občasnim potovanjem po Uniji.

2. Komisija do 15. junija 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o ugotovitvah pregleda iz odstavka 1.

Poročilu priloži ustrezen zakonodajni predlog, o katerem je potekalo javno posvetovanje, da se bodisi spremenijo veleprodajne cene za regulirane storitve gostovanja, določene s to uredbo, bodisi predvidi drugačna rešitev za obravnavo težav, ugotovljenih na veleprodajni ravni, z namenom odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje do 15. junija 2017.

3. Poleg tega Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo vsaki dve leti po predložitvi poročila iz odstavka 2. Vsako poročilo med drugim vključuje oceno:

- (a) razpoložljivosti in kakovosti storitev, vključno s storitvami, ki lahko nadomestijo regulirane maloprodajne storitve govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, zlasti glede na tehnološki razvoj;
- (b) stopnje konkurence na maloprodajnem in veleprodajnem trgu gostovanja, zlasti konkurenčnega položaja malih, neodvisnih ali novih operaterjev, vključno z učinki poslovnih dogovorov na konkurenco in stopnjo medsebojne povezanosti med operaterji;
- (c) tega, v kakšnem obsegu je izvajanje strukturnih ukrepov, predvidenih v členih 3 in 4, ugodno vplivalo na razvoj konkurence na notranjem trgu za regulirane storitve gostovanja.

4. Da bi lahko ocenil razvoj konkurence na trgih gostovanja po vsej Uniji, BEREC redno zbira podatke nacionalnih regulativnih organov o razvoju maloprodajnih in veleprodajnih cen za regulirane storitve govornega, SMS in podatkovnega gostovanja. Te podatke najmanj dvakrat letno sporoči Komisiji. Komisija jih objavi.

BEREC na podlagi zbranih podatkov prav tako redno poroča o razvoju cen in vzorcev porabe v državah članicah, tako za domače storitve kot za storitve gostovanja, ter o razvoju dejanskih veleprodajnih cen gostovanja za neuravnotežen promet med ponudniki gostovanja.

BEREC poleg tega vsako leto zbere informacije nacionalnih regulativnih organov o preglednosti in primerljivosti različnih tarif, ki jih operaterji ponujajo svojim uporabnikom. Komisija te podatke in ugotovitve objavi.“

Člen 8

Spremembe Direktive 2002/22/ES

V členu 1 Direktive 2002/22/ES se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Nacionalni ukrepi glede dostopa končnih uporabnikov do storitev in aplikacij prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali njihove uporabe morajo spoštovati temeljne pravice in svoboščine fizičnih oseb, tudi glede zasebnosti in predpisanega postopka, kot je določeno v členu 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.“

Člen 9

Določba o pregledu

Komisija do 30. aprila 2019, ter nato vsaka štiri leta, pregleda člene 3, 4, 5 in 6 te uredbe ter o tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu po potrebi priloži ustrezne predloge za spremembo te uredbe.

Člen 10

Začetek veljavnosti in prehodne določbe

1. Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 30. aprila 2016, z naslednjimi izjemami:
 - (a) Če se zakonodajni akt, sprejet na podlagi predloga iz točke 19(2) Uredbe (EU) št. 531/2012, 15. junija 2017 že uporablja, se točka 5 člena 7 te uredbe, kar zadeva člene 6a do 6d Uredbe (EU) št. 531/2012, točka 7(a) do (c) člena 7 te uredbe ter točka 8(a), (b) in (d) člena 7 te uredbe uporabljata od navedenega dne.

Če se navedeni zakonodajni akt 15. junija 2017 še ne uporablja, se do začetka njegove uporabe še naprej uporablja točka 5 člena 7 te uredbe, kar zadeva člen 6f Uredbe (EU) št. 531/2012.

Če se navedeni zakonodajni akt začne uporabljati po 15. juniju 2017, se točka 5 člena 7 te uredbe, kar zadeva člene 6a do 6d Uredbe (EU) št. 531/2012, točka 7(a) do (c) člena 7 te uredbe ter točka 8(a), (b) in (d) člena 7 te uredbe uporabljata od datuma začetka uporabe navedenega zakonodajnega akta;

- (b) prenos izvedbenih pooblastil na Komisijo, določen v točki 4(c) člena 7 te uredbe ter v točki 5 člena 7 te uredbe, kar zadeva člena 6d in 6e(2) Uredbe (EU) št. 531/2012, se uporablja od 29. novembra 2015;
- (c) člen 5(3) se uporablja od 29. novembra 2015;
- (d) točka 10 člena 7 te uredbe se uporablja od 29. novembra 2015.

3. Države članice lahko nacionalne ukrepe, vključno s samoregulativnimi sistemi, ki so vzpostavljeni pred 29. novembrom 2015 in niso skladni s členom 3(2) ali (3), ohranijo do 31. decembra 2016. Zadevne države članice o teh ukrepih do 30. aprila 2016 uradno obvestijo Komisijo.

4. Določbe Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1203/2012 ⁽¹⁾ v zvezi s tehniko za izvajanje dostopa do lokalnih storitev podatkovnega gostovanja v obiskanem omrežju se še naprej uporabljajo za namene ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja, in sicer do sprejetja izvedbenega akta iz točke 4(c) člena 7 te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. novembra 2015

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. SCHMIT

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1203/2012 z dne 14. decembra 2012 o ločeni prodaji reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji (UL L 347, 15.12.2012, str. 1).